

אחא, כל אחד ואחד יאמר דבר
קשרו לתורה, ונלך.
פתח רבי חייא ואמר, (ישעה מה)
הריעיפו שמים ממועל וגוי.
הפסוק זה הוא סוד של חכמה
שלמדנו מהקנורה הקדושה.
הריעיפו שמים ממועל, מה זה
הריעפו? כמו שנאמר (דברים לט)
יערף פמطر לקחי. ועל הצד של
המطر שהוא המזון של הפל הוא
אמר. ועל כן כל עיני העולם
מצפים לקדושים-ברוך-הוא
למוזונות, משום שהוא לנו מזון
 לכל וין את הכל, כמו שנאמר
עיני כל אלק ישברו וגוי.

ואם תאמר שבמוקום זה שנקרא
שמים הדבר פלי - הרי שניינו,
שלא בזכות הדבר פלי, זכות
הרוי פרשוויה זו צדקה. ותרגום של
צדקה - זכות. זכות ושמים זה
דבר אחד, וכך הריעיפו שמים.
ואם תאמר בו תלוי בתוב ממועל,
ממועל ודאי. מהעתיק הקדוש זה
בא, ולא מאותו מקום שנקרא
שמים, ונקרוא זכות, אלא ממועל
דוקא.

ושחקום יזלו צדק. שכששים
נותל אותו ממועל מאותו מקום
עליזון ששורה עליו, איזו שחקום
יזלו צדק. מי השחקום? זה
המקום שתווחים מן לצדיקים.
ומי הם? נצח והוד, שהם וدائ
טווחים מן לצדיקים. למי?
לאותו מקום שנקרא צדיק, שהרי
הם טוחנים את אותו הפן שא
מלמעלה, וכל אותן טובות מתפנס
בתוכם تحت אותן לרגה של
צדיק, כדי שתתברכו צדק מאותה
נזילה שלהם, ועל זה טוחנים מן
לצדיקים. מי הם הצדיקים? זה
צדיק וצדיק, יוסף ורחל,
שבשמודוגים באחד נקרוא
צדיקים.

ואלו טוחנים מן לצדיקים וدائ,

ומחר לימת מלחה דקטורה דאוריתא ונזיל.
פתח רבי חייא ואמר, (ישעה מה) הריעיפו שמים
ממועל וגוי, hei קרא רוזה הוא
דҳכמתא, דאוליפנא מבוצינא קידישא.
הריעיפו שמים ממועל. מאי הריעיפו. במא דאת
 אמר (דברים לט) יעروف בפיטר לך. ועל סטרא
 דמטרא דהוא מזונא דכלא קאמיר. ועל דא,
 כל עיני עלמא מצפן לקודשא בריך הוא
 למזוני, בגין דאיهو יהיב מזונא לכלא, רוזן
 כל, כמה דעת אמר, (זהלים כמה) עיני כל אליך
 ישברו וגוי.

ואי תימא דבאטר דא דאקרי שמים תליא
מלטה. הא פגינן, דלאו בזוכותא תליא
מלטה. זוכותא, הא אורקמוּך צדקה. ותרגומים
צדקה, זוכותא. זוכותא ושמים חד מלחה הו,
והכא הריעיפו שמים. (ואי תימא ביה תליא) כתיב
ממועל, ממועל ודאי, מעתיקא קידישא קא (דב
כ"ז נ"א) אתיא, ולא מההוא אטר דאקרי שמים,
ואקרי זוכותא, אלא ממועל דיקא.

ושחקום יזלו צדק, דבד שמים נטיל ליה
ממועל, מההוא אטר עלאה דרשאי
עלוי, כדיין שחקום יזלו צדק. מאן שחקום.
אטר דטהניון מנא לצדיקיא. ומאי נינהו. נצח
והוד, דיינון ודאי טהניון מנא לצדיקיא.
למאן. לההוא אטר דאקרי צדיק דהא איבון
טהניין ליה לההוא מנא דאתיא מלעילא, וכל
ההוא טיבו מתבניש בגויהו, למיחב ליה
לדרגא צדיק, בגין דיתברכו צדק מההוא
ניזלו דלהון, ועל דא טהניון מנא לצדיקיא.
מאן צדיקיא דא צדיק וצדיק, יוסף ורחל,
דבד מזדהו גן בחדא צדייקים אקרוג.

ואlein טהניון מנא לצדיקיא וධאי, ועל דא
ושחקום יזלו צדק. כדיין תפתח ארץ